

Да, читателю, за поменатите книги до сега са казани отрицателни неща повече от том по обем — целта на тая статия е не да се хвали или кори.

Това сътворения, които имат известно име, които сън направили нещо за нашето слово и мисъл и с прегледа съние искахме само да обжрнем внимание на тех. Интересуващо ни повече идейната, вътрешната страна на тия творения. А както е видно и външната страна не е забравена в една кратка работа като настоящата.

П. Ю. Тодоров. Идилий. Том I цена 24 лв. София.
Издание на Райна П. Ю. Тодорова.

Тази книга е първи том от съчиненията на П. Ю. Тодоров. Предприятието на г-жа Тодорова, да събере творенията на своя съпруг, е мило и заслужва подкрепа. От една страна чрез нея читаещия свет ще има възможност да се сдобие с всичко писано от бележития писател, защото тя най добре знае где какво има печатано от него, от друга само тя има на разположение разни писма и ръкописи, които писателя не успя да печата и които сега ще имаме случая да четем.

Една редка радост е за нашия читател и за родната ни литература, че в скоро време ще имаме събрано всичко, което писателя е печатал из разни списания и сборници. Защото само когато се прочетат работите му в едно пълно издание ще се види най-добре какви етични и естетични проблеми има заложени в творенията на Петко Тодоров.

В продължение на 20 години, през които писателят работи неуморно, в създадените през това време идилии и драми са набелязани високи подеми на разбиране и техника. А в последните идилии: В Гетсиманската градина, В сянката на назорянин, заличава такова етическо превъзмогване, че ако смъртта не бе дошла тъй рано за него — родната ни литература щеше да има наистина една крупна сила, на която и от вън ни биха завидели.

Не по малко значение ще има това издание и за нашия език. Шест тома, написани със оня извян език, богат с народна древност, цветист като родните поля, топъл и мил като старинни предания, четени системно ще оставят дълбоки следи в душата и въздействието ще бъде резултатно.

Жалко, че Д-р Кръстев, които пръяви такова разбиране за П. Ю. Тодоров, не живя по-дълго. Нему идеше отражки да намира ценностите, които други и не виждат.

Той би писал по често върху сътвореното от Тодорова, би обходил родната ни страна и със свойственото си краси-